

§ 13.

Befindes Nogen udenfor de i § 12 ommeldte Tilfælde at paatage sig Lodsning i Farvande, hvor Lodsfer ere ansatte, bør han, foruden at han hver Gang skal til vedkommende Lodsfer betale saa meget, som ellers kunde tilkomme samme i Lodsshyre, eller, hvis Lodsens Betaling ikke er bestemt ved Tagt, men beror paa fri Overenskomst mellem ham og Skibsføreren, saa meget, som ved Overenskomsten er fastsat, endvidere bøde første Gang fra 10 indtil 25 Kroner og i Gjentagelsestilfælde indtil 50 Kroner.

§ 14.

Drifter nogen Uvedkommende sig til at bruge de i § 21 ommeldte Fartøis-Lodstegn, eller til at bære det for Lodsjerne anordnede Skilt, skal han bøde fra 20 indtil 50 Kroner, i Gjentagelsestilfælde dobbelt, Halvdelen til Angiveren og Halvdelen til vedkommende Lodsferis eller den fælles Pensionskasse, og desuden skal han have Seilet, Flaget eller Skiltet forbrudt til vedkommende Lodsferi.

§ 15.

Naar det af Hensyn til den almindelige Skibsfart og Samfærdsel maa anses for nødvendigt for Beparelsen eller den hensigtsmæssige Benyttelse af en Havn, Kanal eller gravet Rende, at Seiladsen foregaar med større Forsigtighed og Kyndighed, end der i Reglen kan forventes fra Skibsførernes Side, da skal Ministeren være bemyndiget til at paabyde, at Skibene paa disse Steder skulle være pligtige at tage Lods.

§ 16.

Naar et Skib kommer uden Lods i en Havn eller gjennem en Kanal eller gravet Rende, hvor der er Lodstvang (jfr. § 15), og Skibsføreren ikke bevisliggjør, at han saa betimeligen har gjort Signal efter Lods, at denne kunde være kommen ud til ham, bør han til vedkommende Lodsferi erlægge de bestemte Lodspenge. Har derimod Skibsføreren betimeligen gjort Signal efter Lods, men ikke faaet nogen, fordi ingen har været tilstede eller er kommen ud til ham, erlægger han ingen Lodspenge. Ligesaa er Skibsføreren fritagen for at betale Lodspenge paa disse Steder, naar Storm, Mørke eller andre Omstændigheder have gjort det umuligt for Lodsjerne at komme ud, eller paa nogen Maade at vejlede Skibet.

I Havne, hvor der er Lodstvang, maa intet indkommende Skib klareres paa Lodboden, førend Skibsføreren beviser at have betalt de befalede Lodspenge for Indseilingen. Et heller maa noget udgaaende Skib eller Fartøi klareres paa Lodboden, førend Skibsføreren har beviset, at han har betalt de foreskrevne Udlodsningspenge. Skulde Skibsføreren paastøde, at han, førend han betaler de ham affordrede Lodspenge, vil derom indgive Klage eller føre Proces, maa han dog ikke klareres paa Lodboden, medmindre han stiller antagelig Sikkerhed for Lodspengene og Sagens Omkostninger.

§ 17.

En Lods fra et andet Lodsferi maa ikke paatage sig Lodsning ind i nogen Havn, hvor Lodsfer ere ansatte, med mindre saadant udtrykkelig er hjemlet ved det for hans Lodsferi gjældende Reglement, men ellers ere Lodsjerne berettigede til at lodsje til alle de i Reglementet for deres eget Lodsferi nævnte Steder, uden at noget andet Lodsferi kan lægge dem Hindringer i veien.

Lodsjerne ere berettigede til med Skibsførerens Samtykke at forblive ombord i det Skib, som de have lodsjet, og lodsje det tilbage til det Sted, hvorfra de have lodsjet det, men ellers maa Lodsjerne ikke tage Returlodsninger, medmindre det sker efter Overenskomst mellem de ved-